

CRM in het (buiten)land

CRM-reis naar Parijs (vervolg)

>

Even na het middaguur kwamen we bij het Europark hotel aan, koffers ophalen en naar de hotelkamers, waar de heren zich in smoking konden hijsen. Kwart over twee zaten we al weer in de bus op weg naar de Franse televisie. De dames gingen ondertussen Parijs verkennen, en wij maar zweten in die studio. Na afloop van de tv-repetitie op weg naar de Sacré Coeur, waar we medewerking verleenden aan de heilige mis. Daar zongen we alle liederen a capella, omdat de afstand tussen het orgel en het liturgisch centrum te groot was.

Na afloop heerlijk uit eten in restaurant Les Balcons. Daar dachten ze dat de Filistijnen over hun kwamen, want zó'n grote groep, daar hadden ze niet op gerekend.

Na de eenvoudige, behoorlijk verlate, maar met een gratis drankje vergulde maaltijd, beleefden we de lichtjstour door donker Parijs. En wat is Parijs bij nacht toch mooi, de *verlichte Eiffeltoren*, rondvaartboten met schijnwerpers aan hun zijkant, wat een prachtig effect. Rond twaalf uur waren we weer bij ons hotel, na een lange dag.

Zaterdag 23 mei

Om negen uur stonden, na een 'Frans ontbijt' de bussen al weer klaar om ons naar het centrum te brengen om te winkelen. Om half één moesten de heren weer met de bus mee voor de opnamen in de Franse televisiestudio. We konden ons daar in een zeer hete kleine bioscoopzaal verkleeden. Herman Verburg vertaalde de aanwijzingen en legde steeds geduldig uit wat er van het koor werd verlangd. De opna-

men verliepen zeer vlot en zouden op zondag al worden uitgezonden.

Na afloop via de Nôtre Dame voor de generale, weer, ditmaal gescheiden, heerlijk uit eten in twee afzonderlijke restaurants. Daarna naar de *St Eustache* voor ons concert. Dat

werd een groot succes, een volle kerk wat wil je nog meer. Tussen het zingen speelde Addie de Jong op het grote *Van den Heuvelorgel*, wat klonk dat majestueus, prachtig gekozen Frans orgelwerk en dan de imposante improvisatie over U zij de Glorie en een werk van de Nederlandse componist Hendrik Andriessen. Addie hartelijk dank daarvoor. Misschien is het u opgevallen dat er een mevrouw met een grote blauwe hoed om een handtekening ging vragen bij onze dirigent, die hij spontaan gaf. Maar er waren ook nog twee koorleden die een handtekening moesten zetten, en zijn nu wereldberoemd in Parijs en 's-Gravenzande en omstreken. We konden terugkijken op een goed concert dat werd afgesloten met het zingen van *De Nacht*. Na het concert gingen we weer terug naar ons hotel en zat de tweede dag er weer op.

Maar er waren ook nog twee koorleden die een handtekening moesten zetten, en zijn nu wereldberoemd in Parijs en 's-Gravenzande en omstreken. We konden terugkijken op een goed concert dat werd afgesloten met het zingen van *De Nacht*. Na het concert gingen we weer terug naar ons hotel en zat de tweede dag er weer op.

Zondag 24 mei

De dag begon weer met het Franse ontbijt, waarna we allemaal in de hal van het hotel werden gevraagd. Daar werd mw. Antoinette Thenault in het zonnetje gezet. De voorzitter sprak lovende voor-

den voor alles wat ze gedaan had voor ons koor, om ons naar Parijs te krijgen. Als dank kreeg zij een reis naar Nederland aange-

boden om ons jubileumconcert als eregaste bij te wonen. Dit werd spontaan met een ovatie onderstreept.

Nôtre Dame

Hierna ging het met de bus richting Nôtre Dame voor de medewerking aan de heilige mis. Wat daar tijdens die dienst plaatsvond is moeilijk onder woorden te brengen. Een ieder heeft het op zijn eigen wijze beleefd. Het was een sfeer die je niet elke dag meemaakt, met zoveel mensen God de eer te kunnen brengen. Aan het einde van de heilige mis klonk heel indrukwekkend Psalm 150 van Cesar Franck, geweldig wat was dat mooi. Ons optreden werd door de kerkgangers beloond met geweldig applaus.

Omkleden in de tuin...

Na afloop van de dienst verlieten we de Nôtre Dame om ons buiten om te kleden. Dat zou eerst in de tuin van de kerk gebeuren, maar Frankrijk zou Frankrijk niet zijn, als dat niet op z'n Frans geregeld was. De sleutel van het hek van de tuin was zoek, dus dan maar allemaal aan de buitenkant van de kerk omkleden, en dat was lachen geblazen, wat een wereld van verschil!

Stadstour

's Middags maakten we een uitgebreide stadstour. We hebben heel wat van Parijs gezien en er was voldoende gelegenheid om de

bus te verlaten voor foto's. Na afloop van de stadstour weer uit eten: een heerlijke maaltijd. Hierna stelden we ons op voor een boottocht over de Seine. Zo konden we Parijs ook eens vanaf het water bewonderen. Aan het eind van de vaartocht weer met de bus terug naar ons hotel.

Maandag 25 mei

Het begon met koffers in de bussen zetten, maar we gingen nog éénmaal Parijs in. Dit keer naar het *Centre Georges Pompidou*, een groot gebouw, alles zit aan de buitenkant wat normaal aan de binnenkant hoort te zitten. Op het voorplein hebben we nog twee liederen gezongen. De Nacht en My Lord what a morning. Dat was een belevenis op zichzelf. Daarna kon iedereen nog even de stad ingaan. Om twaalf uur vertrokken we uit Parijs richting Nederland. Via Nazareth ging het op Rijsbergen aan, voor ons afscheidsdiner. Daar was ook het

Aalsmeers Mannenkoor, dat een concertreis naar Reims had gemaakt. De mannen hebben zich muzikaal aan ons voorgesteld, een leuke geste. En wij hebben van onze kant ook een lied voor hen gezongen.

Toespraken

Tijdens het diner werden nog wat toespraken gehouden, de reiscommissie werd in het zonnetje gezet, wat gepaard ging met een geldbedrag voor een etentje. Daarna waren de reisleiders en de chauffeurs aan de beurt.

Als dank werden ze toegezongen met het lied Ritters Abschied. Aan het slot van het diner sloot de voorzitter deze reis met dankgebed af.

CRM-concertreis naar Engeland

29 september tot en met 6 oktober

29-30 september – de eerste dag

1 door Karel Verschoor (bus 1)

De reiskoorts waarde rond op de parkeerplaats aan de Daal en Bergselaan, waar van alle kanten bussen en auto's arriveren, waar de ene nog grotere en handiger koffer verhuisde van de ene naar de andere bus: kleur bij kleur. Zoeken naar de aangewezen bus. Anderen min of meer omverlopend in deze hectische zoekactie, met een sluipende angst, dat je niet op tijd een plekje zult vinden in de bus. Maar zoals tot nu toe op al de CRM-reizen ging alles gewoon op tijd.

Uitzwaaien en daar gaan we dan. Zes bussen in een rij op weg naar Engeland. Onderweg naar Hoek van Holland al veel bekijks van voetgangers, fietsers en automobilisten, die op de plakaten kunnen lezen wie we zijn. Tot rust komend in de bus ontstaat er een nieuwsgierigheid met wie je in de bus zit en of daar wel geinjurken bij zijn die de stemming er een beetje in kunnen brengen.

In bus één is de verwachting hoog gespannen want daar zitten een paar heren, die al een aardige reputatie hebben van de vorige concertreizen. Maar er heerst een beklemmende angst sfeer, hoe zal het op de boot gaan.

De inscheping verloopt vlot en de angst verdwijnt wat. Nee toch..., vertraging: de toiletten zijn verstopt. Door het overgeven van de vorige passagiers? Na een klein uur vertrekken we alsnog. Een groot aantal heeft al van het diner genoten en is inmiddels in de tax free aanbeland. De hutten zijn klein, claustrofobische ruimten en warm, warm en gehorig. Niet echt een fijn nachtje. Maar de nacht gaat echter voorbij en de morgen breekt aan en we komen gelijk in de ochtendspits terecht. Twintig meter file voor de ontbijtzaal.

Ontscheping, plaats nemen in een bus volgens het perfecte tijdschema. *Op Engelse bodem* in de bus zitten is even wennen. Iedere keer denk je te botsen omdat zich tegenliggers op de verkeerde weg-helft bevinden. De wegen richting Co-

ventry zijn smal en tweebaans met overal heggetjes en typisch Engelse stulpjes. Schilderachtig. Het hotel is prima en nadat iedereen zich heeft geïnstalleerd, wordt te voet de weg afgelegd naar het Shoppingcenter om *het eerste optreden* te verwezenlijken.

Goed weer, dus wordt er buiten onder een groot afdak de zang aangeheven. Het verkeer overstemt de zang bij vlagen. De zaterdag

is verder vrij en iedereen vertrekt terstond de winkels en warenhuizen binnen.

Het diner is even wennen. Thuis komt alles perfect op je bord. De tafels zijn fleurig gedekt, daar niet van, maar de je aanstarende vissenogen doen velen de eetlust vergaan. Waar anderen nog heerlijk van hun wijn nippen doen anderen het met een glaasje water. Daar zijn ze al aan het dessert en hier komen pas de vissenogen.

De eerste dag loopt ten einde. Velen gaan vroeg naar bed in de wetenschap dat het een hectisch weekje wordt. Maar anderen nemen al meteen de eerste afzakkertjes.

1 oktober – de tweede dag

2 door Jan Westra (bus 2)

Zeg nooit... nooit

Oh, what a beautiful morning: volop zon. Daarbij goedgehumeurde zangers, twee onontbeerlijke dingen die een dag moeten doen slagen. Om half tien togen wij ter kerke, na onze reisbagage in een zaal gepland te hebben. Wij, de zangers, waren in afwachting van wat er zou gaan gebeuren. Weldra kwamen Kees en Karel, een tweetal dat het volste

vertrouwen genoot, met hun instructies. 'Inzingen achter in de kerk'. Onze dirigent was niet bijster te spreken over de toonladders, maar ja, het bezoek aan de bar...

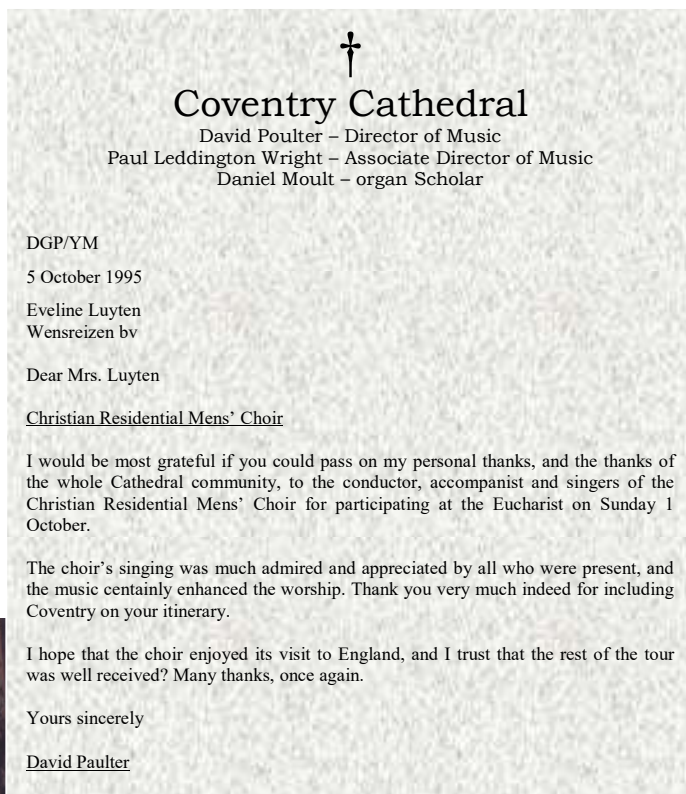
Langzaam kwamen de gelovigen binnen, vergezeld van Koreanen, Duitsers, Amerikanen, ja van alle volk en taal en natie. Opstellen en begeleid door onze organist, die nu de piano op afstand bespeelde, begon de dienst. Een indrukwekkende dienst, een dienst die wij zo niet kennen. De liederen, door ons ten gehore gebracht, klonken anders dan aan de Daal en Berge, ja zelfs anders dan in het winkelcentrum.

Wat is Veni Jesu toch een pracht lied. Daarna in de *ruïne van de kathedraal* nog enige liederen. Uit

de belangstelling bleek de waardering voor het gebodene. Toen ik dan ook, na 27 jaar, weer in Coventry was, iets wat ik nooit verwacht zou hebben, dacht ik: zeg nooit... nooit. Na enige dankwoorden van de Bisschop was Coventry toegevoegd aan het Europese optreden van het CRM.

Terug naar het hotel om onze dagelijkse plunje aan te trekken. Vergeet het maar, hier was een Engelsman zo waar nog niet vergeten dat Michiel de Ruyter in 1667 een ketting over de Theems aan bellen voer. De man nam wraak door alle bagage te verplaatsen en door elkaar te zetten... en dat ruim 300 jaar later. Het omkleden werd dan ook een graadje erger dan indertijd in London Ontario, Estergom en Parijs. Maar ook dit leed was al snel geleden en de reis naar Bournemouth kon beginnen. Iedereen ontving een goede lunch en in de bus werden koffie, thee en soep verstrekt. Ik denk wel dat ik namens allen spreek *de bediening* was optimaal. De tocht voerde door een glooiend landschap en voor wij het wisten, reden

wij Bournemouth binnen. Hotels opgezocht, waarna om 7 uur diner. Na het diner een kleine repetitie, onder andere enige nummers met het Bournemouth Male Voice Choir. Terug naar het hotel en 1 oktober was, op een bezoek aan de bar na, verleden tijd.

2 oktober – de derde dag

3 door Ger van Vliet (bus 3)

Vandaag mochten we, gelukkig, uitslapen want het ontbijt was pas om 8.30 uur. Al vroeg zijn er enkele enthousiastelingen in het zwembad te vinden. Na het ontbijt een ochtendwandeling door een prachtig park, richting zee.

Vervolgens weer de bussen in richting Salisbury met een wandeling rond de kathedraal en toen de kerk in. Wat een kanjer! Ongelooflijk wat konden die bouwmeesters er vroeger wat van. Immense ruimte, veel pracht en een schitterend orgel. Maar hoe krijg je die aan de praat? Waar zit die 'aan'-knop! Uiteindelijk moest de organist van de kerk komen en mocht Addie de Jong een half uur (zachtjes) inspelen. Het concert zelf was een grote happening, wat zong die kerk. Ondanks het uur staan, na de inmiddels gebruikelijke *verkleedpartij*, werd het één groot feest.

Zeker ook het zingen daar voor de vele aanwezigen was fantastisch.

